

LATVAS

№. 44. Metai XII

Spaliņ-Oct. 29, 1932

DFSR valst.
republikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post of fice at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

XXIV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija.

MATO 8, 23—27.

ANUO metu Jėzus įžengė į laivelį, ir jo mokytiniai sekė jį. Bet štai, juroje pakilo taip didelė audra, kad laivelis buvo bangų apipiltas; jis gi miegojo. Jo mokytiniai priėjo prie jo ir pažadino jį sakydami: Viešpatie, gelbėk mus, žūstame. Jėzus jiems tarė: Kodėl esate bailūs, jūs žmonės menko tikėjimo? Po to atsikėlęs jis davė paliepiamą vėjams ir jurai, ir pasidarė tylą. Žmonės gi stebėjosi ir sakė: Kas gi jisai yra, kad vėjai ir jura jo klauso?

Lekcija.

ROM. 13, 8—10.

BROLIAI: Niekam nieko kita nebūkite skolingi, kaip tik kad kits kitą mylėtumėte; nes kas artimą myli, tas įvykino įstatymą. Nes įsakymai: Nesvetimotariauk, nežudyk, nevok, neliūdyk melagingai, negeisk ir kiekvienas kitas įsakymas yra apimamas šiuo pasakymu: Mylėk artimą kaip pats save. Meilė nedaro nieko pikta artimui. Taigi, įstatymo įvykinimas yra meilė.

* * *

VISŲ ŠVENTŲ ŠVENTĖJE

MATO 5,1—12.

ANUO metu Jėzus, matydamas minias užėjo ant kalno ir kuomet atsisėdo, prie jo prisitartino jojo mokytiniai. Atvėręs savo burną, jis mokė juos sakydamas: Palaiminti beturčiai dvasioje, nes jų dangaus karalystė! Palaiminti romieji, nes jie paveldės žemę! Palaiminti, kurie liūdi, nes jie bus paguosti! Palaiminti,

karie alksta ir trokšta teisybės, nes jie bus pasotinti! Palaiminti gailestingieji, nes jie matys Dievą! Palaiminti taikieji, nes juos vadins Dievo vaikais! Palaiminti, kurie persekiojami dėl teisybės, nes jų dangaus karalystė! Palaiminti esate, kuomet jums pikžodžiauja, ir persekioja jus, ir meluodami sako visa pikta prieš jus, dėl manęs! Džiaugkitės ir linksminkitės, nes jūsų užmokesnis gausus danguje!

VISI ŠVENTIEJI.

Lapkričio 1 dieną yra Visų Šventųjų šventė. Kuolaik šventųjų buvo nedaug, kiekvienas turėjo paskirtą sau ypatingą dieną. Bet jų skaitliui pasididinus — vie-

nų kankintinių priskaito apie vienuolika milijonų — prisėjo įstatyti vieną šventę paminėjimui visų: kankinių, išpažintojų, našlių ir mergaičių. Šv. Tėvas Bonifacas

IV aprinko Ryme vieną bažnyčią, vadinama Panteonas. Prašalinius iš jos stabmeldžių stovyklas ir dievaičius, pašventė ją ir pavadė garbei Šv. Marijos P., kaninių karalienės. Ta bažnyčia tebestovi ikišiol ir vadinama Rotunda — Apskirtulė. Nuo to laiko prasideda Visų Šventų šventė. Šv. Tėvas Grigalius IV

paskyrė jai 1 Lapkričio dieną.

Visų Šventų šventė nurodo mums, jog visi galime gauti Dangų, bytik panorėtumėm. Ištikro, kasgi buvo Šventieji, kad ne tokie pat žmonės, kaip ir mes, turėjo tas pačias silpnybes, kaip ir mes. Viską vienok pergalėjo ir tapo išganyti. Tat kodėl-gi mes negalėtumėm?

VISŲ MIRUSIŲ ATMINIMO DIENOJE

E v a n g e l i j a

JONO 5, 25—29.

ANUO metu Jėzus tarė žydų minioms: Ištiesų, ištiesų sakau jums, ateina valanda ir dabar jau yra, kad mirusieji girdės Dievo Sūnaus balsą, ir kurie išgirs, bus gyvi. Nes kaip Tėvas turi gyvenimą pats savyje, taip jis davė ir Sūnui turėti gyvenimą pačiam savyje ir davė jam valdžią daryti teismą, nes jis yra žmogaus Sūnus. Nesistebėkite tuomi; nes ateina valanda, kurioje visi esantys kapuose, išgirs Dievo Sūnaus balsą. Ir tie, kurie yra darę, kas gera, išeis į gyvenimo atsikėlimą; kurie gi yra darę pikta, į teismo atsikėlimą.

* * *

UŽDUŠINĖ ARBA VĒLIŲ DIENA.

Žodis “dušia” mūsų kalbon pateko drauge su katalikų tikėjimo perėmimu. Senovės lietuviai dušią vadino vėle ir dabar girdime kalbant: Vėlių Velykos, Vėlių Pėtnyčia, Vėlių Vakarais.

Bažnyčia paskyrė dušioms Lapkričio 2 dieną. Tai puikiai išeina. Vakar buvo Šventųjų, šiandien dušų diena. Rodo čia stiprų ryšį tarp visų Kristaus tikinčiųjų. Rodo tris bažnyčias: Kariaujančią ant žemės, Linksminančiąsi Danguje ir Kenčiančią skaisytkloje. Kuolaik visos trys sueis Amžinoje Tėvynėje, tuolaik, it

sėsėrijs, podraug meldžias, podraug liūdi, podraug linksminas. Krikščionis, pasi-meldę iš vakaro į šventuosius, ryto metą meidžias už tuos, kurie kenčia skaisytkloje. Dušios pačios nebegali išmelsti nieko, nes joms pasibaigė maldos laikas.

Pasigailėkite manęs, pasigailėkite manęs, bent jūs, mano prieteliai, nes Viešpaties ranka ištiko mane
(Jobo 19, 20)

Prašau melstis už mane visų, kurie mane pažino ir visų, kurie mane mylėjo.
— Šv. Eferemas.

Prašome priimti šį lapelį ir prisidėti prie dauginimo maldų už sielas skaisytkloje.

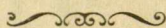
Maldos už numirusius buvo visuomet ir pas visas tautas. Tai lūdija pranašų ir Bažnyčios mokytojų knygos. Tai tiesa. Iškart nebuvo tam tikros dienos. X amžiaus pabaigoje šv. Odilonas Prancijoje ėmė laikyti Uždušinę iškilmingai. Po tam tos graudingos pamaldos prasipletė po visą pasaulį. Sakau graudingos, nes primena ir mums mirsiant ir taipogi reikalaujant maldų. Bažnyčia nepameta žmogaus ir anapus grabo. Yra dušios, už kurias meldžias giminaičiai ir prieteliai, bet yra ir tokios, už kurias niekas neatmena ir kurios laukia pagalbos nuo Bažnyčios.

Uždušinės apeigos yra šiošios. Visų šventųjų vakare po šviesaus Mišparos esti juodas. Potam eina procesija su litanija. Anksti ryto — egzekvijos, Mišios ir pamokslas. Po pamokslas procesija prie keturių stočių su giesme “Diena rusčio.” Pirmoji stotis yra už vyskupus ir visą kunigiją. Antroji — už gimdytojus. Trečioji — už giminaičius, prietelius ir pažįstamus. Ketvirtoji — už tuos, kurių kaulai kapuose ilsis. Sugrįžus prie kata-

palio — už visus vienkartin. Katapolis reiškia grabą. Kunigas taip daro, vaikščioldamas apie jį, rodos būtų paguldytas čia nabašninkas. Gieda, smilko, šlaksto. Bažnyčia nori priminti žmogui per tai *memento mori* — atmink mirusius. Mirė šis, mirė anas, mirsi ir tu.

Nors Uždušinė nėra šventadienis, visgi yra naudingas daiktas aplankyti tą dieną bažnyčią ir pasimelsti už dušias. Kad malda pasiektų Dangų, pridurk Uždušinėje meilės darbus, sušelpk pavargėlius. Juk gi šv. Raštas sako: “Gera malda su pasninku ir išmalda, geresnė nei aukso turtus turėti; nes išmalda išgelbi nuo mirties ir apvalo nuo nusidėjimų ir padaro, jog rasi mielaširdystę ir amžinąją gyvenimą.” (Job. XII, 8—9).

Tėvų Marijonų globojamose bažnyčiose Uždušinės pamaldos, šv. Tėvo, Pijaus XI (spalių 17 d. 1929 m. Nr. 1808—29) dideliais atlaisdais apdovanotos: 7 metų 7 gavėnių kasdieną, o oktavoje — visuotiniaus, laikomos būna per aštuonias dienas, tai yra nuo spalių 1 d. vakaro iki spalių 9 dd.

Maldos Apaštal. Bendroji Intencija

Lapkričio mėn., 1932 m.

Šv. Tėvo Pijaus XI patvirtinta ir palaiminta

ŠVENTŪJŲ BENDRAVIMAS.

Didelę dovaną apturėjo žmogus nuo savo Sutvėrėjo, Viešpaties Dievo, kada gavo galimybę kalbėti. Kalbėdamas susitaria su kitais ir tokiu būdu gyvenimą sau palengvina, pasimokina, pasilinksmina ir t.t. Tiesa, kad kada ir susibara, ir Dievą ižeidžia, ir skriaudos sau pridaro, bet tai jau ne kalbos galimybės kaltė, o blogos arba silpnos valios. Kal-

bos galimybė vis pasilieka kaip brangi ir didelė Dievo dovana.

Tikintieji žmonės žino apie kitą, panašią bet dar didesnę dovaną gautą nuo Sutvėrėjo ir Atpirkėjo, t. y. apie šventųjų Bendravimą. Šventųjų Bendravimas tai yra galimybė susinešti dvasios reikaluose netik su artimais sau gyvenančiais žmonėmis, bet ir su numirusiais. Žinoma, kad tas susinešimas nieko bendro neturi su neišmintingųjų žmonių plepalais apie neva pasišnekėjimo galybę su numirėliais, nes ištikrųjų, mes savo santikiuose su numirusiais galime tik už juos melstis, arba apie jų melstis ir už tą

iš jų pusės nieko kito negalima nei laukti nei tikėtis, kaip jų maldų prie Viešpaties Dievo už mus pačius. Tas aprubežiamas nei kiek nemažina Šventųjų Bendravimo reikšmės. Nes tai nemažas dalykas galėti savo varge tikėtis ir susilaukti pagalbos iš kitų pusės, o taip pat gali kitiems pagelbėti. Gera malda visame kame yra mums reikalinga ir visados galinga. Mes gyvendami ant žemės, galime tankiai savo maldomis visados vieni kitiems padėti. Kada mirtis mus perskiria, tada trūksta taip skaitlingi ryšiai su mūsų brangiaisiais, malda pasilieka įrankiu ir toliau plėsti draugiškumą ir nuoširdumą.

Tikrai nemažas tai dalykas, kad galime savo draugams mirusiems kartais ir labai kenčiantiems skastykloje padėti savo maldomis, šv. Mišiomis jų intencijoj atlaikytomis ar išklaustytais ir kitais gerais darbais jų intencijai padarytus. O vėl kokis tai pastiprinimas silpno žmogaus, kad per Šventųjų mūsų Globėjų esančių Danguje užtarymą galime nuo Viešpaties Dievo tokias malones, kurių mes patys nebūtumeme jokiū būdu verti susilaukti

Visados gerai yra Šventųjų Bendravimas giliai širdyje nešioti, bet ypatinagai Lapkričio mėnesyje, kada išpuola ir Visų Šventųjų Šventė ir Uždūšinė diena.

—o—

ŠV. KAROLIS BOROMIEJUS.

Šventas Karolis Boromiejus buvo Italas, gimęs 1539 metais. Dvidešimts antrais metais savo gyvenimo tapo jau Arkivyskupu labai žymios arkivyskupijos, Milane. Nepaisant tokio jauno amžiaus buvo nepaprastos išminties, mokslo ir dorybių vyras. Jo laikuose Liuteranizmas ir Protestonizmas vos tik atsiradę, didžiausias skriaudas darė Bažnyčiai ir tikintiesiems. Šv. Karolis apsaugojo savo vyskupiją ir net visą Italiją, o dalinai ir

visą Bažnyčią nuo besiveržiančio iš Vokietijos Protestanizmo. Nesuskaitomi yra milžiniški šv. Karolio darbai mokslo, sielų ganytojavimo ir gailėstingumo srityje, bet gal visų žymiausias darbas būtų susstatymas pirmojo Katekizmo del vaikų. Pirmiau būvo mokinama žmonės šventoj tikėjimo tik per pamokslus ir aiškinimą mokyklose šv. Rašto. Nuo jo laikų, del palengvinimo vaikams šventų tiesų supratimo, mokinamas ir katekizmas.

Šv. Karolis mirė Lapkričio 4 d. 1586 m. vos tik 47 metų amžiaus.

ŽODIS PROMOTORIAMS

Brangūs Promotoriai:

Gausite tuos lapelius išdalinimui savo kuopelių nariams maždaug apie šventę šv. Margaritos a la Coque. Nuo tos šventos vienuolės ir prasidėjo tas mūsų dabartinis pamaldumas prie Švč. Jėzaus Širdies. Kokia nežymi pradžia, o kaip puikiai išsivysčiusi. Jokiū būdu nieko panašaus ne būtų galėję įvykti, jeigu tame nebūt buvę Dievo valios, Dievo galybės, Dvasios Šventos veikimo. Matydami tą šventą, dievišką per žmones ir žmonėse veikimą, galime ir džiaugtis ir raginti viens kitą prie kuo uoliausio prisidėjimo prie šventų Dievo garbei atliekamų darbų, kurių ir naudingumas ir pasekmingumas yra pilnai užtikrintas.

Lapkričio mėnesyje nesunku bus persiimti Maldos Apaštalytės menesine intencija — Šventųjų Bendravimo geresniu supratimu, nes savaimi, visi katalikai, ypač lietuviai, pradžioje mėnesio nuo senų senovės pripratę iškilmingai švęsti Visų Šventųjų dieną, tos šventės išpūdziais paprastai visą mėnesį gyvena. Dar daug mes lietuviai esame pripratę prie Uždūšinės dienos. Gal jokia kita tauta neturi ir nerodo tiek meilės, tiek prisirišimo, tiek atminties savo mirusiems — kiek lietuviai. Ir tai buvo net pagonyzmo

laikais. Taigi lietuviams labai lengva yra persiimti Uždūšinės Dienos dvasia, lengvas yra ir Šventųjų Bendravimo supratimas. Bet kadangi nevysi katalikai yra taip laimingi tuo žvilgsniu, kaip mes lietuviai, ypatingai anglikonai ir kiti ame-

rikonai yra atsilikę, ir užkrečia mūsų, tai turim karštai prašyti Viešpaties Dievo, kad tas mūsų lietuviškas—katalikiškas supratimas apimtų visus žmones, ypač amerikonus.

Švč. Marijos Pamaldumas

Apsvarstant santykius tarp DIEVO ir žmonių, ryškiausiai krinta mums akint, jog DIEVAS Sutvėrėjas ir DIEVAS Davėjas malonių, t. y. Švenčiausioje Treybėje vienas DIEVAS apsiereiškia mums kaipo geriausias mūsų Tėvas.

Tėvas! Tai vienas meilingiausiųjų mūsų širdžiai žodžių! Gi jis primena mums mūsų tėvus, kurie ne vien tik yra mūsų gyvenimo čia ant žemės priežastis, bet ir mūsų geriausieji prieteliai, globėjai, geradėjai. Taip ir stovi akyse susirūpinusieji mūsų gyvenimu ir mūsų ateitimi gimdytojai, kurie mokino mus mūsų pirmųjų gyvenime žingsnių, lavino protą ir širdį, stengėsi mus išmankštyti laukiančiai mus gyvenimo kovai su kūno ir dvasios vargais prigudinti mus pakelti gyvenimo sunkenybes ir išeiti iš viso šito nugalėtojais! Be šio dar, jie kruvinu prakaitu prakaituodavo tikslu mums palikti turty kad mums nereikėtų taip sunkiai vargti! Šio dėlei net ir blogiausiojo vaiko širdyje žeria savo tėvams meilės ir pagarbos kibirkštėlė.

Jei mes dabar pakelsime savo akis aukštyn, tai pamatysime, jog kaip tik šitose aukštybėse gyvena dar geresnis mums Tėvas kaip kad žemiškasis. Gi anas aukštybių Viešpats ir Sutvėrėjas savo galyme sutvėrė mūsų kūną ir sielą, paskyrė mus amžinajai laimei dangaus karalystėje; kai mes buvome pakliuvę piktosios dvasios vergijon, tai Jis savo kančia ir

mirtimi ant kryžiaus išpirko mus iš tos vergijos! Negana šito! Jis dar apdovanojo mus reikalingomis mums malonėmis, kad mes apsišarvavę jomis, galėtumėme sėkmingai grumtis su užstojančiais mums kelią į laimę priešais! Mums pradendant silpnėti Jis tučtuoju mums pagelbos galingą ranką ištiesia! Gi ar tai gali būt geresnis ir meilingesnis Tėvas?!

“Veizėkite,” sako šv. Jonas Apaštalas (I Jon. III. 1): “kokią meilę Tėvas mums suteikė, kad vadinamės Dievo vaikais ir esame. Todėl pasaulis nepažįsta mūsų, nes jis nepažįsta jo.” Gi šv. Paulius laiške į romiečius (VIII. 15) pakartoja šitą: “Jūs juk gavote ne vergystės dvasią, kad jums vėl reiktų bijoti, bet gavote išūnystės dvasią, kurioje šaukiame: Abba, Tėve! Pati Dvasia duoda liūdijimą mūsų dvasiai, kad mes esame DIEVO vaikai. O jei mes esame vaikai tai ir tėvainiai: tėvaininiai DIEVO ir bendratėvaininiai KRISTAUS, jei tik drauge kenčiame, kad būtumėme drauge ir pagarbinti.” Visa šita prisiminus, reiktų tarytum manyti, jog šitokio Tėvo negalima nemylėti ir negarbinti; tačiau, kaip priešingai esti ant žemės! Ir šitaip esti viena delto, kad mes nesistengiame pažinti Jo, todėl ir nepažįstame, gi antra dar ir delto, kad tinkamai mylėti Dievą ir Jį garbinti kliudė mums piktoji dvasia, ir pagaliau dėlto, kad tinkamai garbinti DIEVĄ mes neišsigalime be Jojo

pagelbos: "Be manęs jūs nieko gero negalite nuveikti."

Štai šventoji Dvasia ir eina šiuo žvilgsniu pagelbon žmogui, suteigdama jam pamaldumo dovana, kuri įkvėpia žmogui meilę DIEVUI, kaip savo Tėvui, kartu su tikra godone, šlovinimu ir pagarbinimu. Pamaldumo dovana taip veikia mūsų širdį, kaip kad ugnis vašką: ji suminkština žmogaus širdį taip, kad ši atjaučia DIEVO tėviškąją meilę ir persiima meilės jausmais, sujungtais su gailėtingąja pagarba visam tam, kas tik turi kokios artimybės su DIEVU. Šita dovana verčia mus atverti savo širdį DIEVUI visu nuoširdumu ir pasitikėjimu, kaip kad vaikas glaudžiasi prie savo gimdytojų.

Šita sūniškoji pagarba Aukščiausiam yra taip nuosekli, kad Išganytojas griežtai reikalauja iš mūsų, kad mes virtume vaikais, jei norime būti išganyti: "Iš tikrųjų, sakau jums, jei jūs nesigrįšite ir nepasidarysite kaip kūdikiai, neįeisite į dangaus karalystę" (Mat. XVIII. 3). Ir aišku kodėl. Gi vaikas nuolatos gyvena su tėvais; nuolatos mąsto apie juos, net ir sapnyje svajoja apie juos, išstardamas: mamyte! tetuši! Su jais dalijasi savo džiaugsmiais ir nuliudimais, skundžiasi savo skausmais; pavojui grėsiant, bėga prie jų, ieškodamas pagalbos; meilinaisi prie jų geisdamas kokio daikto; nusidėjęs, maldauja jų atleidimo, pasižadėdamas daugiau jau nebensidėti! Štai tinkamiausieji santikiai su DIEVU!

Šita pamaldumo dovana žmogų ne vien verčia sūniškai gerbti ir mylėti DIEVĄ, bet ir visa, kas tik turi kokio artimo sąryšio su Juomi, k. a. Angelus, šventuosius, Jojo tarnus, šventąjį Raštą, kadangi jame patalpinti DIEVO žodžiai, ir pašvęstus daiktus, kadangi šie vartojami DIEVO tarnyboje.

Šitokia sūniškąją pagarba DIEVUI buvo ypatingai atsižymėję patriarchai ir

pranašai, o vėliau visi katalikiškieji šventieji. Šio dėlei Bažnyčia ir praminė "Patriarkų Karaliene" Švč. Mariją, kuri Šv. Dvasios buvo apdovanota pamaldumo dovana tokiame aukštame laipsnyje, kokio nebuvo pasiekęs nė vienas ir didžiausiųjų šventųjų.

Šita dovana buvo Ją paraginusi visas jėgas paaukoti tarnybai šventykloje, kurią Ji gerbdavo aukščiau visų karališkųjų rūmų! Šita pati dovana buvo Ją įkvėpusi didžiausiąją pagarba šventajam Raštui, kurį nuolatos skaitant, Jai rodydavosi, jog Ji tikrai kalbasi su savo dangiškuoju Tėvu, mokinasi iš Jojo tikėjimo paslapčių ir maldauja, kad Jis veikiau atsiųstų iš dangaus "rasą"! Gi ypač be paliovos Ji džiaugdavosi pasikalbėjimu su savo Sūnumi DIEVU—Žmogumi, iš kurio semdavo sau pamokinių ir imdavo malonių, kiečiausiais ryšiais sujungiančiųjų Josios širdį su Aukščiausiuoju, ką mums paliūdija šv. Luko žodžiai (II. 51): "laikė visus šiuos žodžius savo širdyje"!

Ypatingą pagarba Ji gerbdavo ir savo Angelą Sargą ir mylėdavo jį, kaip kad geriausį savo prietelį ir gynėją. Kad Ji matė Apaštalus turint daug menkesnes, kaip kad Ji, DIEVO malones, tačiau Ji pagerbdavo juos, kaip kad savo Sūnaus tarnus ir Jojo vietininkus ir mylėdavo juos tikra motiniška meile, dažnai juos pamokydama ir patardama, kaip tai tvirtina senolių posakiai (tradicijos).

Kadangi JĖZUS KRISTUS ypatinškai rūpindavosi vargšais, reikalanjančiais pagalbos, tai Ji irgi nepaprastu būdu rūpindavosi alkanus pavalgydinti, trokštančius pagirdyti, nuogus pridengti, pakeleivingus į namus priimti, lankyti ligonius kalinius šelpti, nelaisvius išpirkti, nabašninkus palaidoti; o ypač Jai rūpėdavo nemokančius pamokinti, klystančius ant gero kelio užvesti, abejojančiams patarti, nuliūdusius guosti, kantriai pakel-

ti vargus, užrūtsinimus iš širdies atleisti, melstis už gyvus ir mirusius! Apie šituos Josios gailestingumo darbus yra susidaręs didžiausias įvairių įvairiausių posakių pluoštas! Jų tarpe yra daug visai pramanytų, tačiau, galima tikėti, jog daug ir tikrų, rasit tiktai pagražintų, kadangi, mes ir šiandieną Jai danguje

karaliaujant, pritiriame tūkstančių tūkstančius Josios gailestingumo stebuklų!

Laimingas tasai, kursai nori naudotis pamaldumo dovana! Gi jis visados esti tokioje artimybėje su DIEVU, taip Jį pamyli ir gerbia, kad rūpinasi vien tik Jam įtikti ir drąsiai gali turėti vilties, jog su Juomi džiaugsis ir po mirties!

Žemiškieji Trukumai

Pagal kun. V. F. Kienbergerį

Parašė kun. Pr. J. Vaitūkaitis.

ŠVENTOJI VALANDA

Mes garbiname Tave, Brangiausias Jėzau, Meilingasai Emmanueliau, Saldžiausioji Širdis ir Dieviškojo mūsų Tėvo Sūnau. Mes dėkojame Tau, Švenčiausias alpstančiųjų mūsų sielų Maistas ir Stiprybė. Švenčiausiane Sakramente mes šloviname Tave, Geriausias mūsų Patarėjau, Vadove, ir Gydytojai. Visais laikais, Numylėtasis Jėzau, Savo žmonėms būkite suraminimas ir tvirtybė, ir viskas, kad patys galėtume per Amžinojo Tavo Esimo malonę jausti visų žemiškųjų turtų tuštumą, niekumą ir pavojingumą.

Viešpatie Jėzau, Švč. Ostija, mano kūno sutvirtink taip, kad galėčiau kartu su Šv. Povilu šuktelti: "Jūsų gyvenimas yra paslėptas su Kristumi Dievuje" (Kol. III, 3). Taigi, maldauju, kad aš galėčiau gyventi Viešpaties Jėzaus Kristaus pavyzdžiu. Per dažną Komuniją, Viešpatie Jėzau, parėdyk mane, kad apsirėngčiau baltais nekaltybės rūbais ir, kad mano siela būtų nesutepta žemiškais niekumais. Aprėdyk mane mėlynais nusizeminimo rūbais, kad aš netrokščiau, nepamylėčiau ir nusikratyčiau visų žemiškųjų gyvenimo pažibų. Aš trokštu, kad

aš galėčiau pasipuošti rožiniais rūbais kantrybės, kurios pagalba menkuose dalykuose galėčiau matyti grožį, dangaus atspindį bei veidrodį ir Tave, Brangiausias Jėzau, taip ilgai kenčiantys už žmonių nuodėmes. Kad aš būčiau vertas dėvėti auksinę meilės kapą dėl Tavęs, esančio Dideliame Sakramente. Kad meilės spinduliai nušviestų Tavo kentėjimus ir paniekinimus, kai Tu esi apleistas, pakeleivingųjų Valgy. Kad aš galėčiau vaikščioti tuo gyvenimo keliu, kurs lydi prie Tavęs, Viešpatie, Kurs buvai taip pat pakeleivingas šioje žemėje. Kai aš keliauju į Dangų pas mano Teisėją, aš norėčiau turėti Trijų Išminčių dovanas. Tai yra Tavo dovanos, Tavo darbų nuopelnai. Per Tavo malonę ir gailestingumą, kad jos taptų užmokestim už mano pasidarbavimą. Tada, Gerasis Mokytojai, duok man aukso — Švenčiausios Tavo Meilės; duok man smilkalų — Tavo šventumo ir karšties; duok man myros—visų Šventosios Tavo Mirties ir Kančios kartybių ir sopulių. Tada, Viešpatie, Jėzau, amžinybėje, kad aš galėčiau būti šalia Marijos, Tavo Motinos, mūsų Vadovės, Švč. Sakramento Karalienės, mūsų gy-

venimo, mūsų džiaugsmo ir mūsų vilties, kaip aukotojas už mano mylimuosius čia, žemėje, ir kaip ištikimas tarnas nesibaigiamais amžiais.

Vienas viduramžių moralistas pasakojo istoriją apie vieną turtingą ir galiną valdovą, kurs dėl daugelio savo nepasisekimų, tapo labai nelaimingas. Tas valdovas, išgirdęs apie pustelninką, pagarsėjusį dideliu pamaldumu ir nepaprasta išmintimi, nusprendė pats surasti tyruolio būklę.

Kai tyruose surado uolą, kurioje pustelninkas gyveno, valdovas prabilo:

“Šventasis žmogau, aš atėjau pas tave išmokti, kaip tapti laimingu.”

Senasis žilaplaukis tyruolis nieko neatsakė į valdovo paklausimą, bet valdovui davė ženklą, kad sektų paskui jį keliu, kurs veda prie didelio granito, aukštai esančio nepasiekiamojo kalno viršūnėje, kur aras turėjo lizdą sukūręs.

Tada išmintingas tyruolis prašneko, klausdamas:

“Valdove, dėl ko aras sukūrė sau lizdą ten aukštai kalno granito viršūnėje?”

Valdovas atsakė:

“Neabejojama, kad apsisaugoti nuo pavoju.”

Ir tyruolis tarė:

“Imk pavyzdį iš to aro, valdove! Sukurk namus ten, aukštai, Danguje, ir turėsi ramybę ir patenkinimą čia, žemėje.”

Šioji mūsų žemė nėra amžina; ir, mes visada perspėjami, jog esame lyg keleiviai ir turime pasiruošti kelionei. “Čia mes neturime amžinųjų namų.” Kadaisė buvo laikas, kai nebuvo žemės ir ateis toks laikas, kad šios žemės vėl nebus. “Tuomet aš mačiau.. naują žemę; nes .. pirmoji žemė nuėjo”(Apr. XXI, 1).

Deja! Daugelis yra tokių, kurie triūsia įgyti žemiškųjų turtų, visai nemąs-

tydami apie amžinybę. Kokia didelė beprotybė žilaplaukiui darbininkui, kurs visą savo gyvenimą prakaitavo, kad pralobti, o paskui gyventi ramybėje ir patenkinime; kai artinasi paskutinė gyvenimo diena ir valanda, nenorėdamas, jis turės išgirsti: “Paikas, šią naktį bus pareikalauta iš tavęs tavo sielos; kieno gi bus, ką tu prirengiai?” (Luk. XII,20). Kokia beprotybė yra tų žmonių, kurie visą savo gyvenimą praleido džiauguliais, neapmąstydami apie amžinybę! Kokia nesąmonė tenkintis pasaulio džiauguliais, marinti sąžinę, stengtis pabėgti nuo nuliūdimų ir sielvartų ir kentėjimų! Tokie gyvena medžiagiškame pasauly, “žemės tyruose, kur nėra kelio, ir nėra vandens.” Paskutinę dieną, kurią bus per vėlu, veltui jie šauks į Amžinąjį Tėvą, Kurio esimą buvo paneigę, Kurio įsakymų nevygdė, Kurio gausias dovanas nenaudingai suvartojo. Tokių pasmerkimas yra jau pareikštas: “Eikite šalin nuo manęs, prakeiktieji, į amžinąją ugnį, kuri prirengta veliui ir jo angelams” (Mat. XXV, 44). Ir jie turės eiti į amžinojo pasmerkimo kančias.

Išmintingas yra žmogus, kurs šiame žemiškame gyvenime mato laikinojo gyvenimo vietą, kur yra daug pavoju ir nėra tikrojo smagumo, ir mokynasi iš nugriuvusių medžių ir pūnančių žolynų, kad žemės pluta visada mainosi, pati žemė nėra pastovi.

Jei esi Švenatme Kristasus bendravime, pats neragausi karčios duonos, kurią pasaulis siulo, bet valgysi Manna, kurią Kristus dudoda. Nei vienas ištikimas Kristaus kareivis nemainys savo ištikimybės dėl dvasiškojo Vadovo, kad tarnautų pasaulio kariuomenėje. “Geriau negu tūkstančiai yra vieną dieną gyventi prie Tavo Sosto: verčiau liktis prie Tavęs, negu gyventi tarp nusidėjėlių.”

Dėl to eikime Karaliaus gyvenimo kelią, kuriuoju eiti pataria Išminties žo-

džiai: "Išminties troškimas duoda amžiną gyvenimą." Širdies šviesa mums nušviečia amžius, artimus amžinybės simbolius. Keliaujant sunkiuoju keliu mūsų kelioėje nugalime visus pavojus, kurie trugdytų mūsų pažangą. Kovos ir sielvartai nenupuldo mūsų dvasios, nes mes turime viltį, kurią priduoja tautų apaštalo žodžiai: "Per daugelį sielvartų mums reikia įeiti į Dievo Karalystę" (Apašt. Darb. XIV, 21). Mes žengiame pro pasaulio sukuri ir verpetus, kurie mus panertų ir paskandintų; tačiau tą viską nugalime, ir, atplaukiame į gražų pakrantį, kur galime matyti dangiškąją Jeruzalę, tikruosius mūsų namus. Kai artinames prie nušviestojo kalno pagrindų, mes girdime dangikąją muziką "Naujosios Jeruzalės, kuri nužengia iš Dangaus nuo mūsų Dievo" (Apr. III, 12).

Kai siekiame Meilingojo Kalno vir-

šnių, galime jau atsilsėti ir nusiraminti, matydami, kokią sunkią kelionę atlikome. Laimė, kuri yra mūsų, nėra džiaugsmas vien tik keleiviui, kurs pasiekė kelionės galą. Betgi yra tobula ramybė ir džiaugsmas, kurs ateina kiekvienam, kai veidas į veidą sutinka prieš Maloningąjį Berybių Dievą. Tada nebežvelgiama į žemės klonį, nes regėdami Dievą, turime tobulą laimę, dėl kurios žmogus buvo suvertas.

Meš, kurie dar esame keleiviai čia, žemėje, nuoširdžiai trokštame atsilsėti amžinybės šventadienio ramybėje. Kai diena triūsamės, maldaujame, kad Visagalis Tėvas mūsų širdyse užlaikytų atmintį tų amžinųjų namų, kurių viršūnės nurodo į Dievą, Kurs mus sutvėrė amžinajai laimei su Juomi amžinai gyventi Danguje, kurio sienos yra išganymas ir kurio vartai yra amžinoji ramybė.

Mūsų Darbai

KOLEGIJOS RĖMĖJŲ SEIMO PASVEIKINIMAS.

Gerbiami ir Brangūs Kolegijos Rėmėjų Seimo Dalyviai:—

Sveikinu Jus, kilniosios Idejos prietelius, kurie tarp daugelio mūsų tautos reikalų jaunuomenės auklėjimą skaitote pačiu svarbiausiu šeimos židinio ir visuomenės gyvenimo reikalu.

Džiaugsmas ima, kuomet žmogus mato savo sunkaus darbo vaisius. Panašiai, visiems Kolegijos Rėmėjams yra džiaugsmo, kuomet matome, kad tasai prieš kelis metų pradėtas darbas atnešė gražių pasėkų. Praeities svajonės virto tikrybe — šiandie jau turime vieną gražiausių kolegijų, kurios mums pavydi net svetimtau-

čiai. Joje yra auklėjama šimtas jaunuolių — mūsų Amerikos lietuvių ateities viltis. Tasai milžiniškas kolegijos įkūrimas daug kainavo. Dar mes turime daug skolos, kuri reikia išmokėti.

Tepaskelbia dabartinis Seimas Amerikos lietuvių visuomenei šūkį — "Lai kykime savo šventa pareiga kolegijos pirkimo skolų išmokėjimą, kad toji kolegija skolų naštos netramdoma, galėtų sustiprėti ir išaugtų į galingą mūsų tikėjimo Tokiu būdu šįmet klasinį mokslą baigian- ir tautos tvirtovę!"

Tepadeda Jums Aukščiausias šiame šventame darbe!

KUN. JONAS NAVICKAS,
Kolegijos Rėmėjų Pirmininkas.

KOLEGIJOS RĖMĖJŲ PIRMININ- KO METINĖ APYSKAITA.

Gyvuojame jau septyni metai. „Pradžią visuomet sunki,“ sako priežodis. Nė lengvi buvo nė mūsų pirmieji gyvavimo metai. Augame, stiprėjame — prasideda jau reikštis ir mūsų darbo vaisiai. Šiandie daug kuo turime pasidžiaugti ir pasididžiuoti. Kaip kiekvienas gyvenimo laikotarpis turi smūgių ir laimėjimų, taip ir mes jų turėjome praėjusiais metais.

Skaudžiausias mūsų organizuoto darbo smūgis tai a. a. Kun. Felikso Kudirkos mirtis, kuris gabiai ir garbingai vadovavo mūsų visiems darbams, rėmė kilniuosius užsimojimus ir rodė mums kelius į šviesesnę ateitį. Jojo asmenyje netekome paties artimiausio ir nuoširdžiausio jaunuomenės auklėjimo rėmėjo. Jo gražus darbas ir pasiaukojimas jaunimui tešviečia mums pavyzdžiu ir teskatina mus prie uolesnio mokslo rėmimo darbo!

Antras mūsų prietelius, dar savo jaunatvėje pašauktas į amžinybę, buvo a. a. kun. Longinas Kavaliauskas, kolegijos rėmėjų garbės narys. Jisai pats pinigaiskai rėmė mūsų darbą ir kitus — savo parapiljiečius — ragino tą darbą remti. Net mirdamas mūs nepamiršo: savo gražų turtingą knygyną pavedė Švč. Marijos kolegijai.

Trečias — Lietuvoje miręs a. a. Kun. Petras Saurusaitis, kurio spaudos įrankiai, knygos, rankraščiai, tai palaikai mūsų Kolegijai.

Metų bėgyje netekome ir daugiau savo nuoširdžių prietelių, kurie, patys ne daug turėdami, visgi neužmiršo ir mūsų švento darbo; sulig savo turtu ir išgalia rėmė Kristaus karalijos jauną atžalą — mūsų bernaičių kolegiją. Jiems visiems Dangaus Tėvas atlygins šinteriopai už jų geruosius darbus, nes tiktai tokie darbai teturi savo vertės amžinybėje.

Šalia šių skaudžių reiškinių mes turime ir linksmų, kurie kelia mūsų širdis aukštyn ir žadina padvigubinti savo darbuotę. Tie malonūs reiškiniai tai mūsų jaunuolių gražiosios pastangos moksle ir mūsų rėmėjų didelis nuoširdumas, kad kaip daugiau galima parėmus kolegiją.

Šiais metais mokslo sutvarkymas buvo kiek pakeistas: padidintas mokslo turinys ir vienais metais prailgintas kursas. Tokiu būdu šįmet klasinį mokslą baigiančių nebuvo. High school skyrių baigė 10 jaunuolių. Vieni pradėtąjį mokslą tęsia toliau, kiti gi grįžo pas tėvus, kad jiems padėjus savo darbu šiais sunkiais laikais.

Senėja kolegija — auga visa įstaiga. Šiais metais ne vien mokslo programas buvo praplėstas, bet padidėjo ir mokytojų skaičius. Mokinių šįmet yra dvidešimtis daugiau negu pernai. Prie šios kolegijos mokinių priskaitomi vieniems metams išvykusieji į Marian Hills, Illinois, naująkyną, besiruošiantieji palikti Marijonų vienuolijos nariais. Jeigu priskaitytume visus, kolegiją baigusius, dabar besimokinančius įvairiose seminarijose ir universitetuose, tai lietuvių kolegijos auklėtinių skaičius pasieks pusantro šimto, kas mums Amerikos lietuviams katalikams yra didelis skaitmuo.

Šie metai žymūs tuomi, kad mūsų kolegijos trys pirmieji alumnai jau išvesti kunigais. Tai kun. Pranas Skruodenis, M.I.C. ir kun. Adomas Jaškevičius, M.I.C. išvesti pereitą pavasarį C h i c a g o, Illinois, dabar eina aukštuosius mokslus Washington, D. C., ir kun. Adomas Morkūnas, M. I. C. išvestas pereitą vasarą Romoje, tenpat tęsia savo aukštesnį mokslą.

Baigiantis mokslo metams, pasižymėjo ir kiti mūsų kolegijos alumnai. Angelico universitete Romoje filosofijos daktaro laipsnius įgijo Juozas Paulikonis, M. I. C. iš Lawrence, Mass. ir Eugenijus Andrulionis, M.I.C. iš Shenandoah, Pa. Ki-

Kun. Dr. J. Navickas, M. I. C.

tur filosofijos mokslus baigė Vincas Šaulys, M.I.C. — Denver, Colorado, ir Kazimieras Vengras, M.I.C. — Montrealyj, Kanadoje. Juodu dabar eina mokytojų pareigas Švč. Marijos kolegijoje.

Pereitais mokslo metais kolegijos mokiniai šalia tiesioginio mokslo turėjo progos lavintis ir visuomeninėje darbuotėje. Susibūrę į Katalikiškos Akeijos draugiją leido mėnesinį laikraštėlį, užvadintą "Kolegistas." Nevienas čia pareiškė savo literatiškus gabumus.

Dramos srityje mokiniai pasižymėjo suvaidindami "Du Vainiku" įvairiose apylinkės miestuose. Šiais mokslo metais jie vėl ruošiasi statyti scenon kitą panašų veikalą "Pranašytė."

Pasisekimas visuomeninėje darbuotėje iškėlė naują mintį — Amerikos įvairiose mokyklose yra šimtai lietuvių jau-

nuolių, kurie irgi galėtų prisidėti prie šio veikimo, jeigu tiktai atsirastų kas tuomi ūpintųsi. Jungdami visas jėgas vienina visuomeninį katalikišką lietuvišką darbą, kolegijos mokiniai išplėtė savo veikimą, įtraukdami ir kitus į darbą.

Šiam tikslui pasiekti Švč. Marijos kolegijoje spalio mėn. 12 d. įvyko Steigiamasis Moksleivių organizacijos Seimas, praėjęs dideliu pasisekimu. Pradėtas naujas darbas: jungti visą Amerikos lietuvių jaunimą, einantį aukštesnį mokslą, į vieną bendrą katalikiškai lietuvišką organizaciją, kuri auklėtų ir lavintų visuomenei vadus. Tai lietuvių bernaičių kolegijos nuopelnas. Lygiai tai ir Jūsų pačių, Kolegijos Rėmėjų, nuopelnas, nes be Jūsų paramos tasai organizuotas darbas su pastoviu centru nebūtų buvęs įmanomas.

Kad Švč. Marijos kolegija šiandien yra mūsų vienas visuomeninio gyvenimo centrų bus ir tas įrodymas, kad Amerikos Lietuvių Federacija čia patalpino savo ir kitų garbingiausių organizacijų—Amerikos Lietuvių Tarybos, Tautos Fondo, Tautos Išdo — dokumentus. Šiandien šioje kolegijoje yra didžiausias ir turtingiausias Amerikos Lietuvių istorijos archyvas.

Iš mūsų prietelių — rėmėjų pusės reikia pažymėti keletą labai gražių reiškinų. Vienas didelis jaunimo prietelius p. Juozas Galevičius, iš Worcester, Mass., paaukojo \$5000.00, įsteigdamas savo vardų stipendiją. Tie pinigai sudėti saugioje bankoje; už jų metinius muošiūčius vienas neturtingas jaunuolis eina į mokslą. Toji stipendija bus iki pati kolegija gyvuos. Kiek tai neturtingų jaunuolių per tiek metų galės išeiti į mokslą, ypatingai į kunigus, kurie kasdien atmins savo geradarius. Negi galima rasti gražesnis ir kilnesnis būdas padaryti geresnę auką iš savo sutaupyto centų!

Daugalis prisidėjo prie kolegijos mokslo pakėlimo kun. Augustinas Petraitis, iš Worcester, Mass., paaukodamas tūks-

tantį dolerių prigimties mokslų kabineto įtaisymui. Gamtos — augmenijos bei gyvūnijos — tyrimui reikalingi tam tikri moksliški prietaisai — aparatai, kurie yra labai brangūs. Gilesnis mokslas be šių aparatų yra neįmanomas. Todėl galima suprasti kaip kolegija vertina kun. A. Petraičio gausią auką, tiek daug prisidėjusio prie kolegijos pažangos! Kap gera būtų, kad atsirastų daugiau panašių prietelių ir įrengtų kitas taip mokslo tyrimui reikalingas priemones!

Istaigos augimas sudomino Naujosios Anglijos lietuviu katalikus. Jie susirūpino ir pačia Kolegijos Rėmėjų organizacija: jie irgi nori, panašiai kaip Vakarų, ypatingai Chicago miesto, lietuviai, susiorganizuoti į Rėmėjų organizaciją. Tuo tikslu įvairiose parapijose kolegijos rėmėjai buriasi į skyrius ir organizuos Naujosios Anglijos kolegijos rėmėjų apskritį. Prie Chicago didžiojo centro prisidės nauja Naujosios Anglijos rėmėjų jėga, kas sudarys didelę organizaciją, kuri šį jaunuomenės švietimo darbą padės dar sėkmingiau varyti pirmyn.

Šių kilnių davinų akyvaizdoje Kolegijos Rėmėjams tenka pasidžiaugti, kad tasai kolegijos rėmimo darbas yra Aukščiausiojo laiminamas ir pačių žmonių kuo geriausia remiamas. Tepaskatina mus šie daviniai visu nuoširdumu varyti pirmyn pradėtąjį darbą Dievo ir mūsų tautos gerovei.

KUN. JONAS NAVICKAS, M.I.C.

Kolegijos Rėmėjų organizacijos pirm.

WORCESTER, MASS.

Tėvų Marijonų Kongregacijos Rėmėjų 12 skyrius, nors mažai garsinasi, bet daug dirba, todėl ir garsintis neturi laiko. Tačiau, kad visuomenė nepamanytų, jog mes per daug snaudžiame, tat nors šį-tą pažymėsiu iš darbuotės.

Vasario 4 d. skyrius buvo surengęs

“Whist party,” kuri pelno davė \$70.00.

Vasario 21 d. sulošta “Du Vainiku.” Veikalą lošė Šv. Marijos Kolegijos studentai. Skyrius tikiety išpardavė už \$135.00, neskaitant choristų ir kitų darbuotojų. Taipgi skyrius lošėjams surengė vakarienę.

Birželio 5 d. skyrius surengė pikniką, kuris pelno davė \$50.00. Visi pinigai perduoti Šv. Marijos Kolegijai, Thompson, Conn.

Šia proga noriu pažymėti, kad mūsų gerb. klebonas, kun. A. Petraitis, ir jaunas vikaras kun. Jonas Bakanas lanko skyriaus susirinkimus ir duoda gražių patarimų; abu uoliai remia Tėvų Marijonų darbus.

Todel smagu yra darbuotis. Valdyba ir nariai su pasišventimu darbuojasi. Prie valdybos iš narių daug prisideda darbu ir aukomis pp. Kundrotai, Čižauskai, Daučiūnai ir kiti, kuriuos kitą sykį paskelbsiu.

Per vasarą skyrius pardavinėjo tikietėlius. Lapkričio 10 d. rengiama “Whist party” su gražiu programu, kuris susidės iš muzikos, dainų, kalbų.

Yra pakviestas gerb. kun. J. Jakaitis, M.I.C., praėjusią vasarą dalyvavęs Eucharistiniam Kongrese ir aplankęs Lietuvą. Įdomu bus pasiklausti jo kalbos.

Laikytam susirinkime, 9 d. spalio mėn., daugelis žadėjo šį-tą paaukoti dėl “Whist party.” Tikiety jau išparduota visos šimtas. Tikimos gerų sėkmių.

Gerb. klebonas įnešė, kad skyrius pasiųstų pasveikinimą M. K. R. seimui, kuris įvyks spalio 23 d. Nutarta pasiųsti su auka \$19.00. — *Gintarė.*

TOMPSON, CONN. — Kun. dr. J. Navickas Lietuvių Kolegijos direktorius ir A. L. R. K. Federacijos centro valdybos narys sušaukė Amerikos lietuvių moksleivių ir studentų seimą, spalio 12 d.

šv. Marijos kolegijos rūmuose, Thompson, Conn. Šis klausimas buvo aptartas Federacijos centro valdybos posėdyje. Kun. dr. Navickas sutiko būti moksleivių organizatorium.

Mūsų moksleiviai ir studentai per daug metų neorganizuoti, neturėdami tinkamos prieglaudos ištautėjo.

Dabar įkurtoji organizacija vadinasi: "Amerikos Lietuvių Katalikų Studentų," kuri leis savo mėnesinį žurnalą. Vyriausias jo redaktorius — Kun. K. Urbonavičius. Redaktorius antras — J. B. Laučka ir administratorius — J. P. Pilipauskas. Seimas labai gerai pavyko, turėjo apie 80 atstovų iš 12 miestų bei lietuvių kolonijų.

CHICAGO, ILL. — Kolegijos Rėm. 19 skyrius savo mėnesiniame susirinkime spalio 2 d. padarė metinę apyskaitą kurią išduos skyriaus pirmininkas Antanas Grybas Marijonų Kolegijos šeštame seime spalio 23 d. Praėjusiais metais skyriui pavyko gerai pasidaruoti išvažiavimuose, liepos 4 d., ir darbininkų dienoje. Ypač pažymėtina buvo darbuotė pp. Jono ir Marijonos Stumbrių, kuriems išreikšta vieša padėka. Seimo pasveikinimo dovanėlės skyriaus pirmininkui pavesta įteikti \$30.00 Skyriaus nariai visi "in corpore" pasižadėjo darbuotis, kad ko gražiausiai būtų priimti ir pavaišinti seimo dalyviai, atstovai ir svečiai.

CHICAGO, ILL.— *West Side*—Jonas ir Marijona Stumbrei papuošimui Chicagos Marijonų vienuolyno koplyčios, paaukojo gražiai išaugintą 'oleandro' medelį, kurį spalio 11 d. p. Stumbrius atvežė koplyčion.

Kolegijos Rėmėjai

U. Kubilienė, Soughton, Mass.2.00
K. Miniukienė, Orange, Mass.3.00
O. Milišauskienė, Kenosha, Wis.1.00
M. Doršienė, Kenosha, Wis.3.00

R. Šapalienė, Niagra Falls, N. Y... 10.00
O. Kudarauskiene, E. Haven, Conn. 3.00
A. Vilkiene, Dorchester, Mass.3.00
O. Šepariene, Aurora, Ill.3.00
Bridgeporto troko keliauinkai Chic. 2.00
medelius dedikuojant kolektos, Marian Hills, Ill 35.27
M. Grinienė, So. Boston, Mass.3.00
Vikt. Zigerevičius, Rochester, N. Y. 3.00
A. Daugvydaitė, Lietuvoje, 3.00
A. Visockis, Custer, Mich.3.00
M. Daraškevičienė, Detroit, Mich. ..4.00
M. Grigas, Montello, Mass.3.00
J. Babijonas, St. Clair, Pa.3.00
A. Dapkunienė, Shenandoah, Pa.3.00
E. Dorinienė, Chicago, Ill.3.00
M. Dapšys, Plainfield, Conn.3.00
M. Stankienė, Kenosha, Wis.2.00
B. Mockaitė, Racine, Wis.3.00
Mrs. Švilpauskienė, Melrose Park, ..2.00
O. Petrauskienė, Providence, R. I. ..2.00
O. Penkauskas, Chicago Ill.2.50
Chas. Karskis, Atlein, B. C. Canada. 2.00
F. Rakašiutė, Chicago, Ill.3.00
K. Manikienė, Rockdale, Ill.3.00
P. Radzevičius, Chicago, Ill.3.00
K. Jasukevičienė, Worcester, Mass. 1.00
Mrs. M. Navitsky, Shenandoah, Pa. 3.00
J. S. Žemaitis, Newark, N. J.3.00
O. Stanevičienė, Chicago Ill.3.00
M. Tamošaitienė Waterbury, Conn. 3.00
R. ir M. Reklaitis, Grand Rapids, ..3.00
L. Tamošaitienė, Rochester, N.Y. ..3.00
P. Staniškienė, Phila. Pa.3.00
E. Peel, Tuscarora, Pa.3.00
M. Selkaitė, Chicago, Ill.3.00
E. Frankiutė, Worcester, Mass.2.00
N. Petrakis, Aurora, Ill.3.00
P. Kelpšaitė, Bridgeport, Conn.3.00
Kun. A. Pankus, Bridgeport, Conn. 3.00
V. Shemetulskis, Cicero, Ill.3.00

(Daugiau bus)

Nuoširdžiai dėkojame už aukas gerb. Rėmėjams.

Kol. Rėm. Centras

TĖVŲ MARIJONŲ MISIJOS RUDENS METU

Lapkričio 1 d. Uždušinė oktava Aušros Vartuose, Chicago, Ill.

Lapkričio 10 d. ligi 20 d. Misijos Kenosha, Wis.

Lapkričio 13 d. ligi 29 d. Misijos, Lowell, Mass.

Lapkričio 27, 28 ir 29 d. Keturių dešimtų valandų ŠS. Sakramento Adoracija šv. Kazimiero bažnyčioje, Pittsburgh, Pa.

Lapkričio 28 d. ligi Gruodžio 6 d. šv. rekolekcijos ir Keturių dešimtų valandų ŠS. Sakramento Adoracija, Cicero, Illinois.

Lapkričio 30 d. ligi Gruodžio 8 d. Švč. Marijos Nekalto Prasidėjimo Novena, Cambridge, Mass.

Gruodžio 7 d. ligi 15 d. Misijos šv. Juozapo bažnyčioje, So. Chicago, Ill.

Misijoms vadovauja misijonieriai: Tėvas Antanas Petrauskas, M.I.C. ir Tėvas Jonas Jakaitis, M.I.C. abu tik ką grįžią iš Lietuvos.

LIETUVOS ŽINIOS

JEZNAS

Keistučio Mirties Paminėjimas.

Rugsėjo 25 d. š. m. visoje Lietuvoje buvo iškilmingai minima D.L.K. Keistučio 550 metų mirties paminėjimas. Kaip visa Lietuva, taip ir Jeznas (Alytaus aps.) iškilmingai paminėjo savo tautos didvyrio mirtį.

Prieš sumą 11 val. visos organizacijos — draugijos organizuotai su savo vėliavomis susirinko į bažnyčią, būtent: Pavasarininkų kuopa, Moterų kat. draugija, Šiauliai uniformuoti, Jaunalietuvių būrelis (tautininkų) ir mokyklų vaikai. Sumą atlaikė kun. J. Zabulionis. Po sumos pamokslą pasakė ir gi kun. J. Za-

bulionis nes toje dienoje praloto Vaičiūlio nebuvo namie, tai kun. J. Zabulioniu viskas teko atlikti. Nors Keistutis nebuvo katalikas, bet buvo tikintis ir gyveno, kaip tikras krikščionis, išauklėjo savo sūnų Vytautą krikščioniškai, kuris jaunystėje priėmė katalikų tikėjimą. Keistutis valdė Lietuvą teisingai ir sąžiningai, kaip tikras valdovas, prie jo visi piliečiai jauties tikrais piliečiais, nes visi buvo lygiai traktuojami, nebuvo vienu persekiojimo ir nepkentimo, o kitų prategavimo bei pataikavimo, bet visi buvo lygus; jei dabar Keistutis ateitų į pasaulį ir pamatytų savo ainių gyvenimą, valdžią ir persekiojimus vienas kito, tai iš širdies skausmo nebegalėtų gyventi, bet turėtų kartsan tuojaus atsigulti!

Po pamokslui virš minėtos draugijos su vėliavomis rikiuotai procesijoje su kun. J. Zabulioniu priešaky, Pavasarininkų orkestrai griežiant ir giedant, Dievas mūsų gelbėtojas, ėjo į kapus pasimelsti už kritusius savanorius už tėvynės laisvę.

Prie savanorių kapų kun. J. Zabulionis vėl tinkamą pasakė pamokslą, po pamokslui buvo giedama "Liberia" ir pasimelsta už visus tėvynės mirusius gynėjus, giedota "Viešpaties Angelas" ir ant žuvusių paminklo Moterų draugija uždėjo vainikus.

Iš kapų grįžus atlaikyta mišparai, po mišparų "Te Deum laudamus" ir palaiminimas su Švč. Sakramentu.

EX—AMERIKIETIS.

GARDAMAS. — Tauragės aps. š. m. rugsėjo mėn. 25 d. šiame mieste minint D.L.K. Keistučio sukaktuves buvo kartu pašventinta ir naujai pastatyta bažnyčia. Bažnyčią pradėjo statyti kun. Ignatavičius, atvykęs į Gardamą 1925 m. Viso padaryta 113,000 litų išlaidų vien sienoms (mūrinėms). Altorių dar nėra, tik laikinai įtaisyti. Iš vyriausybės gauta

10,000 litų pašalpa, kitos lėšos aukų. Į bažnyčios pašventinimo iškilmes susirinko daug žmonių, net iš tolimų apylinkių. Paventinimo apeigas atliko prel. J. Macijauskas. Jis rašo, kad Gardimo bažnyčia nė Mosėdžiui gėdos nepadarytų.

— KULIUOSE, Kretingos aps., mirė kun. P. Baltrimas, kurs kunigu teišbuvo 9 savaites.

— Cukraus fabrikas Mariajpolėje šią žiemą gamins cukraus du sykiu daugiau, negu pereitais metais. Nespėjant vienam fabrikui apdirbti visų runkelių, bus steigiamas Lietuvoje antras fabrikas. Jam vieta numatoma *Šiauliuose*, palei geležinkelio stotį.

— Kretingos valščiujė karvė atvedė veršį, kuris turi du snukiu, keturias akis, dvi ausis ir keturias lūpas. Apylinkės gyventojai eina po kelis kilometrus, norėdami tą gamtos prajovą pamatyti.

KLAUSIMAI IR ATSAKYM.

KLAUSIMAS. Kaip Pirmieji Tėvai suvalgė uždraustąjį vaisių, tai jie padarė nepaklusnybės nuodėmę, tai delko ją vadina pirmgime nuodėmė? Tai anie turėjo ką kita padarę?

“L.” *Skait.*

ATSAKYMAS. Kam jau čia tiek daug filozafuoti, ir “gudrauti” ir jėškoti kažinko, kur viskas labai aišku ir paprasta.

Pirmųjų Tėvų nuodėmė vadinasi “pirmgime” ne jiems, o tik jų vaikams, visiems žmonėms ir mums, nes kiekvienas žmogus ir mes jau ją turėjome pirmiau negu užgimėme; tai štai delko ji vadinama “pirmgimė”.

KLAUSIMAS. Kas padarė pirmąjį kryžių?

ATSAKYMAS. Kam yra svarbu žinoti kryžiaus istorija, gali paimti kad ir “The Catholic Encyclopedia”, susirasti ten žodį “Cross” ir persiskaityti.

Kas padarė pirmąjį kryžių, yra visiškai nesvarbu. Svarbu labai žinoti, kas pirmas padarė, kad kryžius yra daugelio žmonių taip gerbiamas.

Tuomi, “pirmuoju” yra Jėzus Kristus, žmonių Atpirkėjas. Jis mirė ant kryžiaus ir tąja mirtimi pelnė mums teisę į amžinąją laimę. Nuo to laiko kryžius pradėjo būti daugybės žmonių gerbiamas.

KLAUSIMAS. Kad mes esame, Adomo ir Jievos vaikai, tai iš kur atsirado juodi žmonės; jug Adomas ir Jieva buvo balti?

ATSAKYMAS. Priimsime už tiesą, kad “Adomas ir Jieva buvo balti”, nors iš tikrųjų nežinia.

Iš jų kilo žmonių visa giminė, taigi ir juodieji žmonės.

Žmonių rasės, susidarė vėlesniuose po pirmųjų tėvų amžiuose. Jų odos varšos atsirado nuo įvairiausių priežasčių, kaip va: oro, maisto, klimato, saulės kaitros ir k. p.

Jei ir dabar iš tos pačios poros, tėvo ir motinos, gema vieni vaikai su labai šviesia oda ir plaukais, kiti su labai tamsia oda ir visiškai juodais kaip nigerio plaukais.

Sunku pasakyti, kas tą skirtumą sudaro, bet jis yra.

Norint daug ir gerai žinoti apie žmonių rasių atsiradimą, galima pasiskaityti “The Catholic Encyclopedia” po žodžiu “Race”.

KLAUSIMAS. Esu blaivininkas. Mano šeimyninkė kurios namuose gyvenu, daro “munšainę” ir kitokius svaigalus. kartais ji prašo manęs jai kame nors padėti. Ar nusidedu, jei atsisakau padėti?

“L.” *Skait.*

ATSAKYMAS. Ne; greičiau būtum kaltas, jei padėtum.